

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1015

гр. София, 10.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в закрито заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **3556** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от [фирма] против АУПДВ № 01-2600/323 от 23.01.2020 на зам.- изпълнителен директор на ДФЗ.

С молба, представена в открито съдебно заседание на 01.10.2020г. жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, е направил доказателствено искане, както следва: по т. 1 - за спиране на настоящето производство и отправяне на преюдициално запитване до СЕС с конкретни въпроси / посочени в молбата /.

Ответникът, чрез процесуалния си представител не изразява становище по искането за преюдициално запитване.

След като се запозна с фактите по делото и като разгледа подробно доводите на жалбоподателя, настоящият съдебен състав приема, че искането за отправяне на преюдициално запитване е допустимо, но неоснователно.

Членството на Република България в Европейския съюз обуславя интеграцията на общностния правов ред в националната правна система при спазване на установените принципи за неговото прилагане - непосредствено действие, примат и директен ефект. По аргумент от чл. 628 във вр. с чл. 633 от ГПК, приложими на основание § 2 от ДР на ДОПК, в случаите, при които български съд установи, че тълкуването на общностна норма или валидността на акт на органите на ЕС са от значение за правилното решаване на повдигнатия пред него спор, той следва да отправи запитване до Съда на Европейския съюз, чието решение ще е задължително за всички национални съдилища и учреждения. Нормата на чл. 267 от Договора за функционирането на ЕС, както и практиката на СЕС, свързват преценката за необходимостта от преюдициално запитване с прякото значение на тълкуването на общностното право при

постановяване на решението по конкретен правен спор. СЕС многократно е подчертавал, че националната юрисдикция на държавата - членка не е длъжна да отправи преюдициално запитване, когато въпросът е ирелевантен или е идентичен с предишно запитване по подобно дело, както и, че общностният съд не е компетентен да се произнася по фактите, а със своите решения предоставя единствено критерии за тълкуване на европейското право, като изяснява и уточнява значението на конкретни негови разпоредби, с цел да осигури еднообразното му прилагане. /С 238/81, С-188/91, С-438/92 и С-55/94/.Ето защо от една страна нормите на общностното право са пряко приложими,поради което ако националната норма им противоречи, то съдът следва да ги остави неприложени и да приложи пряко общностната норма. Поради това противоречието се установява от националния съд и не е необходимо сезиране на СЕС.Съгласно чл.628 от ГПК, когато тълкуването на разпоредба от правото на ЕС или тълкуване на валидността на акта на органа на ЕС е от значение за правилното решение на делото, българският съд прави запитване до Съда на ЕО/ сега Съд на ЕС/. Искането е направено на основание чл.629 от ГПК и чл.267 от ДФЕС / предишен чл.234 от Д./.

В конкретният случай настоящият състав намира, че искането за отправяне на преюдициално запитване следва да се отклони. Изложените от ответника аргументи за отправяне на преюдициално запитване не са достатъчно ясни и обосновани.Следва да се отбележи, че нормите на международните договори и нормите на общностното право са пряко приложими при противоречието им с национална норма като това противоречие се установява от националния съд, а не от СЕС.От друга страна при разглеждането на дела по реда на ДОПК настоящият съд се явява съд по същество, като при решаване на делото следва да приложи всички норми относими към съответното определяне на дължимите публични задължения. Извън горното, следва да се има предвид, и че решението на настоящия съд подлежи на обжалване, поради което съгласно чл.629, ал.2 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК като по-долна съдебна инстанция не е задължен да сезира СЕС с поставените въпроси и негова е преценката дали за повдигнатите въпроси е необходимо решение на СЕС, за да постанови своето решение.От друга страна по отношение на относимите в случая общностни норми, настоящият съд не констатира да е налице неяснота при тълкуването им, значението и смисълът на разпоредбите са ясни и не будят съмнение.

С оглед на горното, съдът счита, че не са налице предпоставките на чл.629, ал.4 от ГПК за отправяне на преюдициално запитване, поради което искането следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл.629, ал.2 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК,вр. с §2 от ДР на ДОПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма] за отправяне на преюдициално

запитване до СЕС, направено с молба от 01.10.2020 г., по формулираните в същата въпроси.

Оставя без уважение искането за спиране на производството по настоящето дело.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: